Film – najdôležitejšie umenie pre šírenie propagandy LGBT

- CZ24 News | 5. května 2022

Bratia Lumièrovci, tvorcovia *kinematografu*, urobili epochálny objav a úplne zmenili chod dejín. Kto by si vtedy pomyslel, že o mnoho rokov neskôr bude táto, už modernizovaná, technológia slúžiť ako nástroj na formovanie názorov a presadzovanie revolučných teórií!

Zdroj: pixabay.com

Auguste a Louis Lumièrovci si mysleli, že ich vynález a film ako technológia nemajú budúcnosť. Ako veľmi sa však mýlili! Nasledujúce desaťročia, keď došlo k profesionalizácii kinematografie a filmu ako kultúrneho prvku, nám to potvrdili. Nemuseli sme dlho čakať, kým sa kino stalo jednou z najdôležitejších a najpríťažlivejších zábav. Formovalo myslenie a ovplyvňovalo spoločnosť do takej miery, že už v roku 1921 Vladimír Lenin vyhlásil, že *„film je najdôležitejším z umení*“. Vtedajší červení revolucionári si vzali slová svojho ideologického vodcu k srdcu a svoj propagandistický aparát rozvíjali aj vďaka kinematografii. Napriek tomu, že uplynulo veľa rokov, film a kinematografia sa dnes stále používajú na propagáciu „progresívnych myšlienok“. Lenže dnes červený komunizmus nahradila „dúhová LGBT subkultúra“.

Iba „nevinné scény“?

Téma homosexuálnych vzťahov medzi postavami vo filme nie je nový jav. Ak sa dá veriť internetovým zdrojom, prvý zaznamenaný pokus o zobrazenie témy LGBT na filmových záberoch sa údajne uskutočnil už v roku 1895. V tom čase bola pripravená akási „ukážka kinematografie“ s názvom *Dickson Experimental Sound Film*, ktorá mala pôvodne niesť meno *The Gay Brothers*. Na krátkom zázname bolo vidieť dvoch mužov, ktorí sa držali za ruky a tancovali v rytme hudby. Neexistuje však žiadny dôkaz, ktorý by priamo hovoril o tom, aký vzťah medzi mužmi chcel tvorca nahrávky ukázať. Zdá sa preto, že tvrdenie o prvej LGBT zápletke v kinematografii môže byť prehnané, keďže žiadne zdroje neumožňujú potvrdiť spoľahlivosť tejto verzie. Preto zostáva v oblasti domnienok a sugescií zo strany LGBT subkultúry.

O verziách z 20. a 30. rokov 20. storočia máme oveľa viac údajov, pretože v tom čase bolo obľúbenou témou zahrnúť medzi protagonistov „zženštilých mužov“, niekedy oblečených v ženských šatách. Tento motív sa používal ako zábavný prvok a forma gagu na pobavenie publika. Boli tam však aj postavy, ktoré hrali ženy. Stojí za zmienku, že jednu z prvých „kontroverzných“ scén vo vážnej filmovej produkcii si zahrala slávna Marlene Dietrichová vo filme *Maroko* z roku 1930. V inscenácii, v ktorej hrala po boku nemenej slávneho Garyho Coopera, bola v jednej zo scén oblečená do mužského fraku a bozkávala na ústa inú ženu sediacu pri stole.

Greta Garbo tiež prispela k propagácii LGBT tém vo filme. Stalo sa tak vo filme *Kráľovná Kristína* z roku 1933, kde bol vzťah medzi kráľovnou a slúžkou nejednoznačne vykreslený.

Pomaly sa rozvíjajúci trend zahrnúť do filmov jemné homosexuálne témy a prezentovať vzťahy medzi mužmi a ženami otvorenejším spôsobom zastavilo zavedenie tzv. Haysovho kódexu v Spojených štátoch. Tento dokument zaväzoval k dodržiavaniu morálnych a etických noriem v americkej produkcii. Okrem iného zakazoval zobrazovanie intímnych vzťahov mimo manželstva, ako aj

zmyselný tanec a homosexuálne vzťahy. Tento kódex bol neformálnym ukazovateľom smeru, ktorým sa mala kinematografia uberať, a rešpektovali ho mnohí vtedajší umelci a producenti. Myšlienka Haysovho kódexu však upadla do zabudnutia v 60. rokoch 20. storočia, keď sa v dôsledku rozvíjajúcej sa revolúcie v oblasti morálky rozhodlo o úplnom odmietnutí ustanovení tohto dokumentu.

Zdroj: rawpixel.com

Gay – žolík – zločinec

60. roky a nasledujúce desaťročie boli „zakladajúcim momentom“ kultúrnej revolúcie, ktorej „duchovné deti“ dnes vštepujú do spoločnosti queer, gender a LGBT myšlienky. Bolo to tiež dobré obdobie pre rozvoj kinematografie, v ktorej sa začali čoraz odvážnejšie objavovať témy LGBT. Pacifistické prúdy prítomné vo verejnom priestore v tom čase, ako aj všeobecne chápané postuláty hippies, zanechali na filmovej produkcii vážnu stopu. Väčšina filmov zobrazujúcich citové vzťahy medzi osobami rovnakého pohlavia však tento motív považovala za sekundárny alebo terciárny.

Niektoré filmy z tohto obdobia využívali tému LGBT na vykreslenie postáv v nie nevyhnutne dobrom svetle. Tak to bolo aj v dráme *Psie popoludnie*, kde jedna z hlavných postáv – mimochodom, hrá ju Al Pacino – je bisexuálny zlodej. Hlavný hrdina spácha zločin a vylúpi banku, aby získal prostriedky na operáciu svojej partnerky, ktorá si chce zmeniť pohlavie. Na druhej strane, vo filme *Vanishing Point* z roku 1971 boli dvaja homosexuáli vykreslení mierne karikatúrnym spôsobom. Jednu z postáv hrala aj postava – známa zo súčasných „LGBT sprievodov“ – *drag queen, z* ktorej sa nakoniec vykľula vrahyňa.

Filmová tvorba z tohto obdobia tak prezentovala homosexuálov ako ľudí, ktorí sa prevažne obliekajú do ženských šiat, majú „pokrivenú“ osobnosť alebo problémy so sebaúctou.

Od „veselých“ k „diskriminovaným“

Výrazným prelomom v oblasti tvorby filmov s LGBT tematikou, ktoré už neboli druhoradými príbehmi a nekarikovali homosexuálov, boli 80. a 90. roky 20. storočia. Dôležitou snímkou v tomto kontexte bola melodráma Jamesa Ivoryho *Maurice* zobrazujúca dvoch priateľov žijúcich v platonickom vzťahu.

Vo filme nakrútenom podľa románu Edwarda Morgana Forstera je hlavným problémom týchto dvoch mužov to, že žijú v prostredí a dobe, ktorá je odmietavá k homosexuálnym vzťahom. Obraz homosexuálnych postáv sa tak dramaticky mení a nadobúda podobu tých, ktorí sú spoločnosťou prenasledovaní a diskriminovaní. V tom čase sa homosexuálne postavy objavovali vo filmoch romantického alebo morálneho žánru. V akčných filmoch ich nájdete ťažko.

Osobitnú pozornosť si zaslúži film *Filadelfia* z roku 1993 s dvoma hollywoodskymi superhviezdami – Tomom Hanksom a Antoniom Banderasom. Mimochodom, obaja hrali pár a ich vzťah bol plný „romantiky". Teoreticky sú hlavnými témami a ústredným problémom filmu choroba AIDS a snaha HIV pozitívneho hrdinu viesť „normálny život". Hlavný hrdina, uznávaný právnik, príde kvôli chorobe o prácu a musí sa vyrovnať so zmenou situácie. Rozhodne sa obviniť svojho bývalého zamestnávateľa z neoprávneného prepustenia a v jeho právnom boji mu má pomôcť Joe Miller (hrá ho Denzel Washington), ktorý to však spočiatku odmietne, pretože „*nemá rád homosexuálov*". Múdrosť danej fázy v Hollywoode ho nakoniec prinúti konvertovať k nim a pomôcť hlavnému hrdinovi. *Filadelfia* mala veľký vplyv na formovanie nového globálneho prístupu k požiadavkám LGBT. Inscenácia sa stala skutočne „mainstreamovou" a vďaka obsadeniu filmovými hviezdami získala dve sošky Oscara, ako aj osem ďalších cien a 11 nominácií.

Nová éra LGBT kninematografie

Skutočne „novou érou" v „LGBT filmoch" však bolo obdobie po roku 2000. V roku 2005 mal premiéru film *The Secret of Brokeback Mountain*, ktorý spôsobil revolúciu v zobrazovaní homosexuálnych vzťahov. Hlavné úlohy stvárnili Heath Ledger a Jake Gyllenhaal, ktorých vzťah sa stal kľúčom k filmu. Dvaja mladí muži sa stretnú pri pasení oviec na úpätí hory Brokeback a ich náklonnosť prerastie do vášnivého a hlbokého milostného vzťahu, ktorý neutíchne napriek tomu, že si po čase nájdu ženy a založia si vlastné, normálne rodiny. Po niekoľkých rokoch sa však muži opäť stretnú a zistia, že jeden bez druhého nemôžu žiť.

Film kladie veľký dôraz na zobrazenie modernej, netolerantnej a utláčateľskej spoločnosti, ktorá neakceptuje šťastný vzťah dvoch „milujúcich sa" mužov. Nakoniec sa práve kvôli „homofóbnemu" postoju vzťah rozpadne a vedie k odlúčeniu a napokon k tragédii.

Stojí za zmienku, že film sa stretol s mnohými protestmi vrátane zákazu distribúcie v americkom štáte Utah, ako aj v Číne a Malajzii. Američania proti propagácii filmu protestovali aj vytvorením špeciálnej petície adresovanej členom *Americkej filmovej akadémie*. Podpísalo ju viac ako 60 000 ľudí, no napriek tomu bol film vyhlásený za najlepší oscarový film, ktorý sa zaoberal témou LGBT.

Míľnikom v anglo-americkej kinematografii propagujúcej LGBT je určite film *Milk*, ktorý režíroval Mike Mills a v hlavnej úlohe sa predstavil Sean Penn. Film rozpráva príbeh autentickej postavy – Harveyho Milka – homosexuálneho aktivistu pôsobiaceho v San Franciscu v 70. rokoch 20. storočia. Film zobrazuje búrlivé roky sexuálnej revolúcie a všeobecne chápaného „oslobodenia" a zároveň ukazuje život Milka ako aktivistu a predstaviteľa samosprávy, ktorý „bojuje" proti „homofóbii" a „zaostalosti". Dôležitým prvkom je prezentácia Milka ako človeka, ktorý zmenil dobu a priniesol novú kvalitu do života homosexuálov. Ako aktivista a miestny politik iniciuje uznesenia zakazujúce akúkoľvek diskrimináciu homosexuálov.

Harvey Milk je nakoniec zavraždený, čo vedie k jeho vyhláseniu za „mučeníka za práva LGBT". Stáva sa akýmsi „zakladateľským mýtom" moderného homosexuálneho hnutia, ktoré začína dominovať mediálnemu spravodajstvu už nie ako utláčané, ktoré sa dožaduje rešpektu a „tolerancie". Je to nové hnutie, ktoré preberá naratív a požaduje privilégiá vrátane úplnej legalizácie nielen tzv. partnerstiev, ale aj tzv. „homomanželstiev". Zároveň si nárokuje právo rozhodovať o tom, čo je tolerantné a čo nie.

Zdroj: pixabay.com

Nebezpečenstvá číhajúce na deti

Mattea Mertaová, publicistka a vedúca kanadskej organizácie *Vote Family*, poukazuje na problém propagácie LGBT subkultúry medzi deťmi v zahraničí.

„Filmy sú dôležitou súčasťou celého ekosystému indoktrinácie. Keďže deti v dnešnom svete pravidelne trávia čas pred televíznymi obrazovkami alebo počítačmi, programy, ktoré sa im zobrazujú, sú upravené tak, aby vyhovovali agende LGBTQ“ – hovorí Mattea Mertaová. Dodáva, že proces akceptovania požiadaviek „dúhovej loby“ postupuje a v priebehu niekoľkých desaťročí možno pozorovať jav, ktorý viedol k tomu, že aj v príbehoch pre deti sa presadzuje gender. *„Je to len otázka prirodzeného procesu a času a mnohé deti v dôsledku propagácie dúhovej agendy prijmú tieto myšlienky za svoje,*“ upozorňuje šéfka organizácie *Vote Family*. *„Nie je vôbec náhoda, že v súčasnosti sa čoraz viac detí označuje za gejov, lesby a transrodové osoby ako kedykoľvek v histórii,*“ zdôrazňuje kanadská publicistka.

Keď pozorujeme globálnu morálnu revolúciu, určitý systematický prístup k dosahovaniu konkrétnych cieľov a zámerov, nemôžeme nenadobudnúť dojem, že je plánovaná a účinne realizovaná. Barbara Nowaková, pedagogická inšpektorka v Malopoľsku, na to upozorňuje:

„Cieľom ideológov je formovať ľudí, ktorí sú ľahko manipulovateľní, ktorí nemajú oporu v morálnych základoch, **ktorí sa neodvolávajú na tradíciu alebo históriu, pretože ich nepoznajú, ktorí sa nemôžu oprieť o rodinné väzby, pretože nefungujú v rodine, ale v prchavých vzťahoch**.“

A dodáva: „Komunita LGBT formovala mladých ľudí v tom zmysle, že **akákoľvek sexuálna preferencia je normou, a vštepovala im vedomie, že pohlavie a sexuálna orientácia sú**

premenlivé.“ Zdôrazňuje, že dnešné „bombardovanie detí“ celebritami, filmami, televíznymi seriálmi, či vhodne pripravenými scenármi hier má za cieľ *„vychovať človeka, ktorý neuznáva prirodzené práva*“.

Filmy ako prostriedok kultúry a mienky

Psychologička Agnieszka Marianowicz-Szczygiełová z *Inštitútu Ona a on* tiež upozorňuje na problém účelnosti propagácie LGBT tém v kinematografii. Zdôrazňuje, že filmy a seriály sú akýmsi nositeľom názorov. *„Zahrnutie takýchto tém určite slúži na zvýšenie povedomia o problematike LGBT. Oveľa skrytejším cieľom je* ***však prezentovať homosexualitu alebo transsexualitu ako vrodené, nemenné a nemenné javy, čo je v rozpore so stavom vedeckého poznania****,*“ upozorňuje. Podľa jej názoru sme už na úplne inom mieste ako pred niekoľkými desaťročiami a roky podpory LGBT subkultúry formovali západné spoločnosti zodpovedajúcim spôsobom. Poznamenáva tiež, že v súčasnosti sa „**téma LGBT ukazuje len v priaznivom svetle, bez toho, aby sa ukázali zdravotné riziká**“.

Revolúcia si vyberá svoju daň

Stručne opísané filmové produkcie sú len malou časťou rozsiahlej „propagácie LGBT“ v kinematografii. Ich zbierka však ukazuje proces, ktorý sa vyvíjal počas uplynulých takmer 100 rokov. Od „nevinných“ návrhov až po komunikáciu s publikom: *„Tento pár rovnakého pohlavia si zaslúži právo na lásku; ak to nechápete, ste homofób*.“ Nie je ťažké vidieť dôsledky dlhodobých aktivít LGBT aktivistov a zavádzania týchto tém do masovej kultúry.

Po roku 2008, keď mal film *Milk* premiéru, sa mnohé západné krajiny rozhodli legalizovať nové formy vzťahov. Tak je to napríklad v Nórsku a Švédsku (homomanželstvo v roku 2009), Portugalsku a na Islande (2010), ako aj v Dánsku (2012), Francúzsku (2013), Spojenom kráľovstve (2014), Luxembursku a Írsku (2015) a vo Fínsku, na Malte a v Nemecku (2017). Okrem toho je potrebné poznamenať, že tzv. civilné partnerstvá boli legalizované v Maďarsku (2009), Rakúsku (2010), Chorvátsku a Andorre (2014), na Cypre a v Grécku (2015), ako aj v Estónsku a Taliansku (2016).

Treba tiež poznamenať, že na čele krajín LGBT sú Spojené štáty a Kanada. Na základe rozhodnutia Najvyššieho súdu USA z roku 2015 jednotlivé štáty nemôžu zakázať tzv. manželstvá osôb rovnakého pohlavia. To isté platí aj v Kanade, ktorá „homomanželstvo“ legalizovala už v roku 2005.

Autor: Paweł Ozdoba

ZDROJ